

розвитку вітчизняних підприємств дасть можливість системно вирішувати проблеми, що виникають при зміні методів і підходів до інвестиційного забезпечення інноваційних процесів, раціоналізації механізмів управління залучення інвестицій тощо.

Інвестиційно-інноваційний розвиток пов'язаний з інноваційним потенціалом, що вказує на можливість і здатність підприємства до впровадження інновацій.

Інвестиційно-інноваційний потенціал підприємства - це сукупність певних ресурсів, рівень розвитку яких визначає ступінь готовності організації до залучення інвестиційних коштів у перспективні інноваційні проекти, в межах обраної стратегії за умов динамічного зовнішнього середовища [1].

Складові інноваційного потенціалу [3]:

- інтелектуальні ресурси (патенти, ліцензії, технологічна документація тощо);
- матеріальні ресурси (технологічне та лабораторне устаткування);
- фінансові ресурси (власний, позичковий, венчурний капітал тощо);
- трудові ресурси (кваліфіковані кадри);
- інфраструктурні ресурси (техніко-технологічні підрозділи, патентно-правові відділи тощо).

Для вирішення проблем інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств України доцільно впроваджувати такі заходи:

- вибір та реалізація ефективної та довготривалої стратегії, а також програм розвитку вітчизняних підприємств;
- вдосконалення державної законодавчої бази для подальшого розвитку інноваційних процесів;
- збільшення залучення державних коштів на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи;
- розробка ефективної інвестиційно-інноваційної моделі розвитку країни;
- вдосконалення державного управління інноваційною діяльністю;
- забезпечення державою гарантій захисту прав інтелектуальної власності;
- визначення пріоритетних галузей для розвитку інноваційного потенціалу та залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій;

– вивчення конкурентного середовища шляхом моніторингу зовнішнього ринку.

Література

1. *Гринько Т. Щодо інноваційного потенціалу як складової інноваційної активності підприємства / Т. Гринько // Економіст. Науковий журнал. – 2010. – № 2 – С. 56–58.*
2. *Марченко О.І. Інноваційна активність промислових підприємств: сучасний стан та умови активізації в Україні / Марченко О. І. // Економіка та держава. – 2007. - № 4. – С. 24-26.*
3. *Мицишин О. Л., Стельмах Х. П. Інвестиційно - інноваційний розвиток підприємств [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://investycii.org/investuvanya/konferentsiji/problemy-formuvanya-ta-rozvytku-inovatsijnoji-infrastruktury/investytsijno-inovatsijny-rozvytok-pidpryjemstv.html>*

Велічко Катерина

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри управління персоналом і регіональної економіки Дяків О.П.)

ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В РЕГІОНІ

Праця, як відомо, є одним із найважливіших факторів виробництва, спосіб самовираження особи, діяльність, що спрямована на збільшення виготовлення продукції та поліпшення добробуту. Тому однією з головних цілей соціально-економічного розвитку регіону є розв'язання проблеми ефективності використання робочої сили й зайнятості населення. Досягнути повнішої зайнятості можна завдяки її регулюванню на державному чи регіональному рівні. Незайнятість працездатного населення у суспільному виробництві є актуальним питанням сучасності, адже має багато негативних наслідків. Над цією проблемою працювало чимало вчених, зокрема: В. Брич, О. Дяків, Д. Богиня, П. Василенко, Ю. Краснов, О. Грішнова та інші.

Метою роботи є дослідження зайнятості населення у регіоні, вплив цього явища на розвиток регіону.

Зайнятість населення можна розглядати у трьох аспектах:

економічному, соціальному та демографічному. З економічного погляду зайнятість – це діяльність частини населення зі створення суспільного продукту (національного доходу) [2, с. 220]. Соціальна сутність зайнятості – потреба людини в самовираженні, а також у задоволенні матеріальних і духовних потреб через дохід, який особа отримує за свою працю. Демографічна сутність зайнятості відображає її взаємозалежність з певними характеристиками населення, його структурою тощо. На сучасному етапі проблема зайнятості є дуже актуальною, бо безробіття викликає наслідки, котрі негативно впливають на економіку регіону.

Як цілком правильно стверджує О. Дяків, «...економічна криза і зниження виробництва в Україні спричинили різке зменшення сукупного попиту на робочу силу. Зберігаються тенденції до щорічного скорочення кількості вакансій на підприємствах, в установах і організаціях. Це зумовлює занепокоєння з огляду на зростання прихованого і довготривалого безробіття, оскільки особи, які шукають роботу, не можуть її отримати, що відповідно призводить до трудової міграції населення за кордон (особливо кваліфікованої робочої сили), а також різних негативних соціальних явищ. Отже, проблеми зайнятості та безробіття на ринку праці мають багатогранний характер і потребують комплексного підходу до їхнього вирішення» [1, с.97].

До основних причин безробіття слід віднести: демографічні зміни у чисельності робочої сили, зменшення попиту на продукцію, велике податкове навантаження на підприємців, структурні зміни в економіці регіону, невідповідність освітньо-кваліфікаційних характеристик потребам ринку, сезонні коливання у рівнях виробництва певних секторів економіки, корупцію на ринку праці.

За даними Державної служби статистики України, у Волинській області протягом 2016 року налічувалося 376600 зайнятих осіб працездатного віку (57,9%) і 49700 безробітних. Рівень безробіття у регіоні сягає 11,7%, що є великим показником і перевищує загальнодержавне значення на 2%. Упродовж року було працевлаштовано 11892 особи. Волинський обласний центр зайнятості щороку проводить профорієнтаційні заходи, які сприяють організації діалогу між роботодавцем і працівником, інформують населення про особливості різних професій і допомагають ефективнішому працевлаштуванню. Впродовж 2016 року даними послугами охоплено

66915 осіб. За даними центру зайнятості, власну справу відкрили 170 осіб.

Перевищення пропозиції робочої сили на ринку праці негативно впливає на економічний та соціальний стан Волинської області. Зокрема, спричиняє зменшення податкових надходжень, зменшення ВВП регіону через зниження рівня виробництва, збільшення витрат на матеріальну допомогу безробітним, зниження купівельної спроможності, посилення криміногенної обстановки, соціальну диференціацію населення, зневіру у власних можливостях, втрату кваліфікації.

Отже, для збільшення частки зайнятого населення і запобігання підвищенню рівня безробіття пропонуємо такі шляхи розв'язання проблеми:

- Вищим навчальним закладам надавати студентам якісні знання та вміння, які формуватимуть компетентності, необхідні для майбутньої роботи;
- Виплата дотацій на створення робочих місць, пільг при найманні молодих спеціалістів, допомога малому і середньому бізнесу;
- Здійснення ефективної політики регіональним урядом, залучення інвестицій, фінансування регіональних програм зайнятості;
- Перенавчання та підвищення кваліфікації робітників;
- Допомога молодим фахівцям в інтеграції на ринок праці;
- Ефективна робота центрів зайнятості у наданні інформаційних послуг і працевлаштуванні.

Література

1. Дяків О.П. *Тенденції розвитку ринку праці регіону / О. Дяків // Регіональні аспекти розвитку і розміщення продуктивних сил України //Зб. наук.праць.– Вип. 18, Тернопіль: Економ. думка, 2013. – С. 97–101.*
2. *Економіка праці та соціально-трудова відносини: посібник / Качан Є.П., Дяків О.П., Островерхов В. М., Слівінська Н. М. та ін. – Київ: Знання, 2008.– 407 с.*